

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118329461
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6118329461.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, proti žalovanému: C. Y., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX L. O. B. XXX, o zaplatenie sumy 2.479,95 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 8Csp/14/2019-165 zo dňa 25.06.2019 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.479,95 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 737,49 eura od 04.09.2015 do zaplatenia, zo sumy 561,77 eura od 06.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 873,22 eura od 04.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 245,91 eura od 04.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 31,28 eura od 31.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 30,28 eura od 04.02.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol o trovách konania tak, že žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1, 3, 4, § 100 ods. 1, § 101, § 488 a nasl., § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Výrok o trovách konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s tým, že žalobca bol v spore úspešný.

2. Súd konštatoval, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 2.479,95 eura s príslušenstvom, a to na podklade dodatku k zmluve o poskytovaní služieb, uzatvoreného dňa XX.XX.XXXX medzi jeho právnym predchodcom Slovak Telekom, a.s., a žalovaným, na základe ktorého sa zaviazal poskytovať žalovanému službu B. G. O. počas doby viazanosti XX mesiacov a žalovaný sa zaviazal platiť za zriadenie a poskytovanie služieb cenu stanovenú v zmluve a v cenníku. Žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy neplnil, a preto si žalobca ako postupník, na ktorého bola pohľadávka pôvodného veriteľa postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX, uplatňuje dlžnú sumu 2.479,95 eura s príslušenstvom. Dlžná suma pozostáva z ceny, ktorú žalovaný neuhradil za služby za obdobie bližšie špecifikované v priložených faktúrach. Žalobca si neuplatňuje zmluvnú pokutu, poplatok za upomienky oneskorenej platby, obmedzenie služby, prerušenie služby.

3. Súd žalobe vyhovel v celom rozsahu. Skonštatoval, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobca preukázal platné nadobudnutie pohľadávky voči žalovanému na základe zmluvy o postúpení

pohľadávok uzatvorenej s pôvodným veriteľom Slovak Telekom, a.s., dňa XX.XX.XXXX. Za preukázané tiež mal uzatvorenie dohody o zmene v osobe účastníka zmluvy o pripojení dňa XX.XX.XXXX, ktorou žalovaný prevzal všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pripojení na tel. č. XXXXXXXXXXXX, č. sim XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Žalovaný a právny predchodca žalobcu uzatvorili dňa XX.XX.XXXX dodatok k zmluve o pripojení, na základe ktorej boli žalovanému zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnuté telekomunikačné služby. Z dôvodu, že si žalovaný neplnil povinnosti vyplývajúce mu z dodatku k zmluve, keďže neplatil riadne a včas za služby fakturované mu predchodcom žalobcu, súd žalobe vyhovel. Žalovaný sa zároveň dostal s plnením do omeškania, preto mu súd priznal aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr. Keďže si žalobca žalobou uplatnil len sumy zodpovedajúce cene poskytnutých telekomunikačných služieb, nezaoberal sa súd námietkami žalovaného týkajúcimi sa neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobca si totiž poplatky za upomienku za oneskorenú platbu, za obmedzenie a prerušenie služieb a ani zmluvnú pokutu v konaní neuplatnil. Vznesenú námietku premlčania vyhodnotil ako neopodstatnenú, pretože jednotlivé faktúry boli splatné dňa XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX a žalobca podal žalobu v rámci 3 ročnej premlčacej doby, dňa XX.XX.XXXX.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia (§ 365 ods. 1 písm. f), h) CSP). Vytýkal súdu, že konal napriek tomu, že nemal k dispozícii zmluvu o poskytovaní verejných služieb, že nepodrobil zmluvu súdnej kontrole s následným predbežným právnym posúdením a neurčil a nevyhlásil zmluvné podmienky za neprijateľné. Namietal, že súd nevykonal dokazovanie o reálne vykonaných vzájomných plneniach. Za týmto účelom navrhol vypočítať pôvodného dodávateľa služieb. Poukázal na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, citoval aj ustanovenia § 566 ods. 2, § 580, § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čl. 2, 17, § 220 ods. 2, 3 CSP. Uviedol, že chce mať vyriešenú otázku, či boli služby poskytnuté na základe neprijateľných zmluvných podmienok, a akú sumu je povinný žalobcovi za poskytnuté služby uhradiť. Zdôraznil, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú naformuloval žalobca. Zmluvné dojednanie nie je „výsledkom spoločného dohadovacieho konania oboch zmluvných strán“. Obsah zmluvy nie je „spravodlivo rovnovážny v právach a povinnostiach“, zmluva o úvere má neprijateľné zmluvné podmienky. „Skôr ako nastalo akékoľvek omeškание vo finančnom plnení z jeho strany, tak bol oklamán veriteľom s textom predloženej nerovnovážnej zmluvy o úver s neprijateľnými zmluvnými podmienkami“. Poprel všetky skutkové tvrdenia uvedené v žalobe. Žalobu považuje za nedôvodnú. Uviedol, že obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, čo znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezáujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadržal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie vo veci. Kľúčovými požiadavkami na spravodlivý proces sú požiadavky rovnosti zbraní v konaní, riadne vykonanie dokazovania a riadne odôvodnenie rozhodnutia. Postupom súdu podľa neho došlo k zásahu do základných práv garantovaných Ústavou SR, a to do práva na súdnu ochranu, do práva na spravodlivé súdne konanie a do práva na vlastníctvo majetku. Veriteľ úmyselne formuluje do svojich zmlúv so spotrebiteľmi neprijateľné zmluvné podmienky. Takisto vie, že sa môže na úkor dlžníka bezdôvodne obohatiť. Zároveň v súlade s § 49 až § 57 CSP uplatnil námietku zaujatosti sudcu prvej inštancie s ohľadom na jeho vzťah k sporu, sudca nebral do úvahy jeho argumenty a výhrady k žalobe. O zaujatosti sa dozvedel z rozsudku zo dňa 25.06.2019. Zároveň odmieta platiť žalobcovi akékoľvek trovy konania, pričom poukázal na ust. § 262 ods. 1 a § 257 CSP. Záverom navrhol dlh splácať v splátkach po 50 eur mesačne.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril, že žalovaný v odvolaní neuviedol skutočnosti a ani nepredložil dôkaz, ktorý by spochybňoval jeho nárok na zaplatenie dlžnej sumy. K otázke premlčania, neprijateľných zmluvných podmienok ako aj k výške dlžnej sumy sa vyjadril vo svojich predchádzajúcich podaniach, na ktorých aj naďalej trvá. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

6. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a zároveň odcitoval ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ako aj Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv a neprijateľných zmluvných podmienok. Záverom navrhol vyžiadať si od žalobcu všetky dôkazy o tom, aké informácie mal žalobca k dispozícii pri zisťovaní a overovaní jeho schopností splácať služby ním poskytované.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom odvolania a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) urobil záver, že odvolanie nie je dôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a ako taký ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Žalovaný v podanom odvolaní namietal nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie. Takýto odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom na ich základe súd posúdil vec po právnej stránke. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ustanovením § 191 CSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Zároveň by šlo o prípad, kedy by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali a ani inak nevyšli počas konania najavo, resp. by opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo ktoré počas konania vyšli najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré by súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Išlo by teda o situáciu, kedy je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré z dokazovania vyplývajú alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 až § 194 CSP. Odvolací súd sa s odvolacím dôvodom žalovaného o nesprávne zistenom skutkovom stave nestotožnil. Žalovaný tento odvolací dôvod nezodpovedal relevantným poukázaním na to, čo z toho - ktorého dôkazného prostriedku súd nesprávne vyvodil.

9. Taktiež poukázal aj na ďalší odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facty), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. V prípade uplatnenia odvolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto odvolacieho dôvodu nevyhnutným predpokladom pre posúdenie opodstatnenosti odvolania. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa odvolateľa riešil súd prvej inštancie nesprávne, umožňuje totiž odvolaciemu súdu napadnuté rozhodnutie preskúmať.

10. Z obsahu spisu v tejto veci vyplýva taký skutkový stav, ktorý súd prvej inštancie opísal v odôvodnení svojho rozsudku a ktorým bol aj odvolací súd pri svojom rozhodovaní viazaný. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb dňa XX.XX.XXXX, v zmysle ktorého bol žalovanému poskytnutý nový program služieb B. G. O. a žalovaný sa zaviazal užívať služby po dobu viazanosti XX mesiacov. Žalovanému boli zaslané faktúry na úhradu ceny telekomunikačných služieb, ktoré žalovaný neuhradil. Tým evidentne porušil svoje zmluvné povinnosti. Pôvodný veriteľ postúpil pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX na žalobcu. Žalobca si podanou žalobou neuplatnil poplatky za upomienku, za oneskorenú platbu, za obmedzenie a prerušenie služieb a ani zmluvnú pokutu.

11. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nemal k dispozícii zmluvu o poskytovaní verejných služieb, nepodrobil ju súdnej kontrole s následným predbežným právnym posúdením. K tomu odvolací súd uvádza, že podstatným zmluvným dojednaním, na základe ktorého boli žalovanému poskytnuté telekomunikačné služby, bol dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb uzavretý so žalovaným dňa XX.XX.XXXX. Právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému len služby, ktoré si zmluvné strany práve týmto dodatkom dohodli. Rozpis jednotlivých služieb poskytnutých žalovanému je obsiahnutý vo faktúrach založených v spise. Vo faktúrach je uvedené aj obdobie, za ktoré boli žalovanému fakturované služby poskytnuté a rovnako je v nich uvedená aj suma poplatkov za tieto služby. Žalobca oznámil súdu, že pôvodný veriteľ už zmluvou o poskytovaní verejných služieb v archíve nedisponuje. Z dohody o zmene v osobe účastníka zmluvy o pripojení zo dňa XX.XX.XXXX však vyplýva, že žalovaný vstúpil do všetkých práv a povinností a prebral od pôvodného účastníka (X. Y.)

všetky záväzky, ktoré mu zo zmluvy o pripojení vznikli. Vykonanie dôkazu oboznámením sa s obsahom žalovaným namietanej zmluvy o poskytovaní verejných služieb by nezmenilo nič na skutočnosti, že žalovanému boli poskytnuté služby v zmysle dodatku a že žalovaný za tieto služby nezaplatil. Žalovaný v odvolaní síce veľmi všeobecne namietal, že súd nepreveril, ktoré služby mu mali byť poskytnuté, avšak sám žalovaný netvrdil, že by mu nejaké fakturované služby poskytnuté neboli. Pokiaľ žalovanému neboli niektoré služby v zmysle dodatku a fakturácie poskytnuté, mal tieto skutočnosti pred súdom tvrdiť a na podporu svojho tvrdenia predložiť dôkaz. Vypočutie dodávateľa služieb v zmysle návrhu žalovaného v odvolacom konaní považoval odvolací súd za novotu v konaní, ktorú nie je možné použiť vzhľadom na ustanovenie § 366 CSP, pretože žalovaný tento návrh na vykonanie dokazovania mohol uplatniť pred súdom prvej inštancie, avšak tak neurobil.

12. Žalovaný tiež namietal, že žalobca nezohľadnil úhradu niektorých faktúr, avšak znova neuviedol, akú časť fakturovaných súm mal už uhradiť a nepredložil na podporu svojich tvrdení ani žiadny dôkaz o tom koľko a z akej faktúry doposiaľ uhradil. Preto odvolací súd vyhodnotil túto námietku ako neopodstatnenú.

13. Pri posudzovaní zmluvy z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok je potrebné uviesť, že žalovaný mal možnosť výberu z viacerých možností pri dojednaní dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, prípadne mohol uzavrieť zmluvu bez viazanosti alebo benefitov spočívajúcich napr. v poskytnutí zariadenia za výrazne zvýhodnenú cenu. Účastník takéhoto zmluvného vzťahu si totiž môže vybrať rôzne mobilné telefóny s rôznymi cenovými alternatívami v rámci ponuky mobilného operátora. V rámci programov B. si tiež žalovaný mohol vybrať z viacerých ponúkaných programov (J., J., F., U., G., J., atď.). Je prirodzené, že s ohľadom na charakter ponúkaných služieb a množstvo klientov má mobilný operátor pripravené jednotlivé typy zmlúv, ktoré so spotrebiteľmi potom uzatvára, pričom zmluvná voľnosť v tomto smere nemohla podľa názoru odvolacieho súdu spôsobiť hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

14. V tejto veci je zjavné, že akciová cena telekomunikačného zariadenia bola dohodnutá tak, aby riadnym využívaním služieb a platením úhrad za ne mal predchodca žalobcu prostredníctvom úhrad za služby kompenzovaný aj rozdiel medzi akciovou cenou a predajnou cenou konečného telekomunikačného zariadenia. V tejto veci je zjavné, že žalovanému bola poskytnutá zľava aj z mesačných poplatkov za aktivovaný program služieb v celkovej výške 72 eur s DPH a zľava vo výške 9% z ceny mesačného paušálneho poplatku za príslušný program služieb aktivovaný na základe dodatku, a to počas celej doby viazanosti. Preto bol zmluvný vzťah dohodnutý na dobu XX mesiacov, pričom žalovaný si tejto dohody musel byť nesporne vedomý, no svoje zmluvné povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu a včasného platenia ceny za poskytnuté služby evidentne v polovici viazanosti prestal plniť, čím svoje zmluvné povinnosti porušil. Spotrebiteľské právo a ochrana spotrebiteľa v právnom štáte nemôže byť bez akýchkoľvek obmedzení. Je potrebné vziať do úvahy, že to bol práve žalovaný, ktorý porušil svoju základnú povinnosť riadne a včas platiť cenu služieb, a to napriek tomu, že predchodca žalobcu si svoje zmluvné povinnosti plnil a poskytol mu aj určité zľavy počas doby viazanosti.

15. Odvolací súd konštatoval, že pri uzatváraní predmetného dodatku bola zachovaná zmluvná voľnosť, keďže žalovaný si mohol vybrať z viacerých ponúkaných alternatív, vrátane výberu mobilných operátorov, a teda si mohol vybrať také zmluvné podmienky, ktoré mu vyhovovali. Bolo potrebné vychádzať z toho, že žalovaný pri uzatváraní dodatku s predchodcom žalobcu mal zo strany operátora ponúknuté protiplnenie v podobe SIM karty, mobilného telefónu a záväzku poskytovať mu telekomunikačné služby, a na druhej sa on sám zaviazal po dobu primeraného času XX mesiacov viazanosti operátorovi hradiť cenu využitých služieb. Vedome súhlasil s takýmito zmluvnými podmienkami, a musel si byť vedomý aj toho, že za telekomunikačné zariadenia (mobilný telefón) platí nižšiu cenu len z dôvodu, že bude využívať služby predchodcu žalobcu po navrhnutú dobu viazanosti. Žalovaný plnenie od predchodcu žalobcu prijal, využíval jeho služby počas určitého obdobia, následne však fakturované sumy predchodcovi žalobcu neplatil a tým hrubo porušil svoje zmluvné povinnosti. Z obsahu spisu nevyplýva, že by predchodcovi žalobcu v dôsledku toho mobilný telefón vrátil, resp. že by dodatočne fakturované sumy aj uhradil. Spotrebiteľské právo vo všeobecnosti síce chráni spotrebiteľov ako slabšiu stranu daného právneho vzťahu, avšak danú právnu úpravu nie je na mieste používať pri vedome nezodpovednom spotrebiteľovi, včas a riadne neplniacom si zmluvné povinnosti zo zmluvného vzťahu, ktorý mu zvyšoval jeho životný komfort.

16. Okrem ceny za poskytnuté služby si žalobca neuplatnil žiadne iné plnenia, ako poplatky, zmluvnú pokutu, a preto bolo nadbytočné vo vzťahu k nim skúmať, či predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvnú pokutu však možno dojednať v súlade s ustanovením § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Možno ju vo všeobecnosti dohodnúť tak pre prípad, že k splneniu nedôjde vôbec alebo iba čiastočne, alebo pre prípad, že bude porušená akákoľvek zmluvná povinnosť. Zmluvnú pokutu ako zabezpečovací prostriedok je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi len vtedy, ak dôjde k porušeniu povinností, ktoré na seba zmluvou prevzal, a to aj vtedy, keď porušením povinnosti veriteľovi nevznikla škoda. Funkcia zmluvnej pokuty spočíva v tom, že hrozba majetkovou sankciou dlžníkovi v prípade, keď záväzok nesplní riadne a včas, ho má viesť k včasnému a riadnemu plneniu.

17. Žalovaným namietané nepredloženie všeobecných obchodných podmienok a cenníka neobstojí, pretože tieto sú súčasťou spisu. Rovnako žalovaný nepreukázal, že na strane žalobcu malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu a v čom malo toto bezdôvodné obohatenie spočívať. Je nutné dodať, že žalovaný v odvolaní poukazoval aj na ustanovenia zákona č. 129/2010 z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré neboli zo strany veriteľa dodržané. V danom prípade však nešlo o poskytnutie spotrebiteľského úveru a na zmluvný vzťah, ktorý žalovaný uzavrel s predchodcom žalobcu sa tieto ustanovenia ani nevzťahujú.

18. Vo vzťahu k námietke zaujatosti sudkyne JUDr. Radky Lacekovej odvolací súd uvádza, že ustanovenia § 52 a § 53 CSP upravujú postup súdu pri uplatnení námietky zaujatosti stranou. Tiež stanovujú, aké náležitosti má mať podanie, ktorým strana namieta zaujatosť, lehotu do kedy je potrebné uplatniť námietku zaujatosti. Ak námietka zaujatosti nespĺňa zákonom predpísané náležitosti, na námietku zaujatosti sa neprihliada a vec sa odvolaciemu súdu nepredkladá. Ustanovenie § 54 CSP upravuje ďalší postup v prípade, ak námietka zaujatosti spĺňa všetky potrebné náležitosti a bola predložená nadriadenému súdu aj spolu s vyjadrením namietaného sudcu. Keďže v danom prípade podanie žalovaného nespĺňalo všetky náležitosti námietky zaujatosti, súd prvej inštancie na podanie žalovaného ani neprihliadal a vec z tohto dôvodu spolu s vyjadrením namietaného sudcu odvolaciemu súdu ani nepredložil. Odvolací súd ešte dodáva, že podľa § 49 ods. 3 CSP nie sú dôvodom na vylúčenie sudcu okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

19. Po prejednaní veci odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov posúdil odvolanie žalovaného ako neopodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. Keďže žalobca bol v spore úspešný v celom rozsahu svojej žaloby, podľa § 255 ods. 1 CSP mu patrí náhrada trov konania. Odvolací súd preto v súlade s ustanovením § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalovaný síce v odvolaní namietal platenie akýchkoľvek trov konania, pričom poukázal na ustanovenie § 257 CSP a v súvislosti s tým na „nemorálne a úžernícke“ konanie žalobcu, odvolací súd však dôvod na použitie tohto ustanovenia nevidel.

21. Ustanovenie § 257 CSP je výnimkou pri uplatnení zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP). Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu. Je potrebné si všímať aj okolnosti za akých došlo k uplatneniu nároku na súde. Dôležitý je aj postoj strán v konaní, to ako si strany plnili svoje procesné povinnosti, či ich uplatnili pri prvom úkone, podiel oboch strán na vzniku sporu, povaha a okolnosti sporu. Po zohľadnení hore uvedených kritérií, nevidel odvolací súd priestor na aplikáciu § 257 CSP. Spor vyvolal žalovaný tým, že neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy. Použitie ustanovenia § 257 CSP odôvodnil tým, že nebude platiť trovy „nemorálnej, úžerníckej protistrane“. Na základe týchto skutočností, nie je možné prijať záver, že by v danom prípade existovali dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by bránili súdu priznať žalobcovi náhradu trov konania.

22. Odvolací súd nemohol vyhovieť ani návrhu žalovaného na plnenie dlhu v splátkach po 50 eur mesačne, pretože žalovaný tento svoj návrh ničím nezdôvodnil. Neuviedol, z akého dôvodu žiada uhradiť dlh v splátkach, aká je jeho finančná situácia, jeho majetkové pomery a aké má príjmy. Pokiaľ žalovaný žiada, aby mu súd povolil uhradiť dlh v splátkach, musí tvrdiť skutočnosti o nepriaznivej finančnej situácii a majetkových pomeroch a tieto musí aj preukázať. Súd následne na základe tvrdených a zároveň preukázaných skutočností preskúma, či sociálna situácia žalovaného skutočne odôvodňuje plnenie v

splátkach, a zároveň posúdi, či dôvod na splátky je daný aj s ohľadom na pomery druhej strany, t. j. veriteľa. Pri rozhodovaní o lehote plnenia je totiž nutné vychádzať nielen z osobných a majetkových pomerov žalovaného, ale aj z pomerov a postavenia žalobcu, a zároveň skúmať, či povolenie splátok nepredstavuje neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa s ohľadom na výšku dlhovanej sumy, dĺžku omeškania dlžníka s platením a dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).